

MOJE PRVÉ POZOROVANIE.

Keď som sa chystala na túto astrotáž a čítala si pozvánku a harmonogram, rozmýšľala som, čo mi asi prinesie. Tie názvy v rozpise činnosti sa mi zdali veľmi nezrozumiteľné.

Potom, po ceste vlakom, keď sme sa „dotrepali“ na hviezdáreň s celou batožinou, bola som dosť unavená. Ale milo nás privítali a išli sme do planetária. Bol to príjemný relax v pohodlných kreslách po ceste. Medzitým už dorazila aj poľská a prešovská skupina a tak sme sa presunuli do prednáškovej miestnosti. Program a prednášky boli veľmi zaujímavé. Páčilo sa mi, akou formou boli spracované – ústnou a zároveň za pomoci počítača. Všetky tie pomenovania a činnosti, ktoré boli také nepochopiteľné som odrazu chápala. Už som sa tešila, ako budem môcť vykonávať rozličné praktiká. Po prednáškach sme šli autobusom na večeru. Po nej sme mali chvíľu, ktorú sme využili na to, aby sme sa teplo naobliekali a pripravili si veci na večerné pozorovania. Autobus nás odviezol späť na hviezdáreň, kde sme si ako prvé zhotovili červené filtre na baterku. Neskôr sme sa presunuli na terasu. Podmienky na pozorovanie boli zo začiatku celkom vhodné, ale každou minútou pribúdala oblačnosť, ktorá stále viac a viac zakrývala všetky súhvezdia, až napokon boli všade husté mračná, cez ktoré sem – tam vykukla hviezdička. Následkom oblakov sme skončili v planetáriu, kde sme mohli aspoň približne /a zmenšene/ vypracovať jednotlivé úlohy. Potom sme išli do prednáškovej miestnosti, kde sme vypočítali konečné výsledky a každý ich nadiktoval jednému z organizátorov projektu. Ten ich zapísal na tabuľu na to vopred určenú. Nás už čakal autobus, ktorý nás zobral na ubytovňu. Ja som išla čo najskôr spať. Bola som unavená, ale bohatšia o nové poznatky. Na druhý deň sme najprv pozorovali Slnko, zakresľovali ho a počítali relatívne číslo jeho aktivity. Absolvovali sme aj praktikum, v ktorom sme určovali skutočnú vzdialenosť Slnka. Po obede sme si zhotovili otáčavú mapku hviezdnej oblohy a boli sme v planetáriu, kde sme videli zaujímavú mytológie niektorých súhvezdí na nočnej oblohe.

Teraz už viem, čo mi táto astrotáž priniesla. Sú to nové vedomosti a záujem o praktické pozorovania oblohy aj v noci aj cez deň.

THE DESCENT OF MAN.

Človek je tvor spoločenský, ktorý sa už odjakživa snaží dokonale spoznať svet, v ktorom žije. Už od dávnych vekov sa ľudia dívali na oblohu a zamýšľali sa nad pôvodom všetkého, čo bolo záujmom bádateľa, túžiaceho po skutočnom poznaní. A tak sa ľudia, ktorí pozorovali nočnú oblohu, začali nazývať astronómovia a ich vedou bola astronómia. Tá si ešte aj dnes svojím čarom priťahuje k sebe zvedavcov, z ktorých sa možno postupom času stanú aj odborníci. Ako je zrejmé už jasné, pritiahla aj nás a tak sme sa všetci zišli, aby sme sa o nej veľa dozvedeli. V prípade skúsenejších oprášili staré vedomosti.

Celý tento krásny proces sa začal tým, že sme sa my /teda krúžkari z Prešova, Humenného a Poľska/ stretli v určenom čase v Prešovskom planetáriu, kde nás srdečne prijali a začali školiť v spomínanom remesle. Prednášky v prvé popoludnie boli nielen unavujúce a obsiahle ale aj zaujímavé. Hneď po večeri sme si šli získané vedomosti overiť pozorovaním nočnej oblohy a vypracovaním zadaných úloh. Mohli by sme povedať, že noc je ako tajomná dáma v čiernom, ktorá síce mlčí, no zároveň nám rozpráva tisíce príbehov prostredníctvom hviezd. Tentoraz sa však rozhodla, že nám neodhalí svoje tajomstvá a prikryla sa plášťom oblačnosti, cez ktorú neprenikli naše zraky. A tak nám po čase neostalo nič iné, len pozbierať si svoje pozorovacie pomôcky a presunúť sa do planetária, kde sme poctivo vykonali jeden veľký „podvod“. Premietli sme pozorovanú oblohu na strop kupoly a zadané úlohy sme vypracovali v teple a posediačky za pomoci červených bateriek. Napriek tomu nám to trvalo pomerne dosť dlho a po zapísaní výsledkov našich pozorovaní sme sa autobusom presunuli do ubytovne, kde nás už čakali ustlané postele. No nie každému sa už chcelo spať a tak rôzni ľudia vyvíjali rôznorodé aktivity, o ktorých nič bližšie neviem, keďže som bola na smrť unavená a zaspala som ako mávnutím čarovného prútika.

Ráno som sa zobudila neobvykle skoro a začala premýšľať, čo nové prinesie tento deň. A prekvapenie na seba nenechalo dlho čakať. Mali sme pozorovať Slnko, zakresliť jeho činnosť a vypočítať relatívne číslo. No náhoda, Slnko a bohovia nám opäť nepriali a Slnko bolo také čisté, že nebolo čo zakresľovať. No neboli by ľudia ľuďmi, keby si v takejto situácii nevedeli pomôcť. A tak sme počítačom simulovali Slnko a trápili sa nad novou úlohou. To sme nakoniec tiež zvládli a išli sme sa naobedovať. Popoludní sme boli všetci príjemne unavení

z práce, tak aj program bol voľnejší. Nakoniec som sa dočkala aj dlho očakávanej prednášky o súhvezdiach a mytológii.

Ešte toho máme veľa pred sebou, ale už teraz sme bohatší o nové poznatky a skúsenosti. Spoznali sme ľudí, s ktorými nás spojil náš spoločný záujem o astronómiu. Myslím, že je na mieste, aby sme sa týmto spôsobom poďakovali všetkým, čo nám to umožnili a dúfajme, že sa už čoskoro opäť stretneme.

MOJE PRVÉ POZOROVANIE A ZÁŽITKY Z NEHO.

Moje prvé dojmy sú dobré, je tu veľa zaujímavých vecí a obrázkov. Zaujali ma aj modely vesmírnych lodí a raketoplánov, ktoré boli výborne modelované. Po príchode do planetária sme si mohli kúpiť veľmi zaujímavé veci : pohľadnice, kúsky z meteoritu a iné suveníry.

Hneď po príchode poľskej skupiny nás pedagogický dozor odviedol na internát, kde nám prideliť izby. Zaujali ma prednášky o mýtoch a o gréckych bohoch. Najvyšší boh na nebi bol Zeus, ktorého ostatní bohovia museli počúvať. V planetáriu sme sa dozvedeli, ako jednoducho súhvezdia vznikli. Mali sme aj úlohy, ktoré sme museli plniť. Boli to úlohy zaujímavé, ale aj trošku náročné. Niektoré boli ľahšie, ktoré sa rýchlo vyriešili, ale boli tam aj úlohy ťažšie a náročnejšie. Prednášky boli zaujímavé a mohli sme sa o určitých témach viac naučiť. Učili sme sa o Galileovi, ako pozoroval tri mesiace Jupitera. Vtedy ešte nevedel, že okolo Jupitera obiehajú štyri mesiace : Európa, Io, Ganymedes a Kallisto. Ganymedes je najväčší mesiac Jupitera. Galileo si svoje pozorovania zapisoval do svojho zápisníka, kde boli zakreslené aj Jupiterove mesiace. Na počítači sme sa presvedčili, že jeho poznámky boli pravdivé a tie tri mesiace ležali tak, ako ich zakreslil do zápisníka. Mesiace Jupitera neboli vždy na jednom mieste. Niekedy boli na jednej strane Jupitera, no a inokedy zas na opačnej.

Na záver chcem len dodať, že som veľmi rád, že takýto projekt vznikol. Dúfam, že sa zúčastním ďalších podobných akcií.

ASTRONÓMIA.

Astronómia je krásny a fascinujúci vedný odbor. Skúma hviezdy, galaxie, jednotlivé planéty a neviem čo ešte. Aj prví primitívni ľudia pozorovali vesmír. V starovekom Grécku ľudia uznávali bohov. Boli to planéty a hviezdy. Napríklad Zeus bol najvyššie postavený boh.

My, vyspelí ľudia, teraz pozorujeme vesmír rôznymi sondami. Vysielame do vesmíru sondy a rakety, ktoré podobne skúmajú planéty. V súčasnej dobe je možné vesmír pozorovať aj cez počítače. Sú na to jednotlivé programy, ktoré fungujú cez sondy. Na to, aby bol niekto astronautom, musí mať veľmi dobré známky a výsledky v škole. Musí absolvovať dosť ťažký a veľmi zložitý výcvik, ktorý trvá veľmi dlho. Peniaze, ktoré sa míňajú na cestu do vesmíru, sú neskutočne veľké.

Pre astronómov je najtajnejším snom dobyť vesmír.

MOJE „PRVÉ“ POZOROVANIE.

Moje prvé pocity boli skôr zmiešané, lebo sme museli prejsť zo železničnej stanice na pešo. Po tejto ceste sme si mysleli, že večerné pozorovanie nevydržíme. No bolo to inak. Hneď, ako sme došli do planetária, privítali nás milí pracovníci hviezdárne. Ako prvé sme si sadli do planetária, kde sme si pozreli nočnú oblohu a na nej rôzne obrázky, ktoré súviseli s našou planétou Zem. Neskôr nás dopravili na internát, kde nás ubytovali. Hneď po ubytovaní sme išli na obed. Potom sme sa odviezli do planetária, kde sme dostali balíček s pomôckami. Nasledoval blok pútavých prednášok, pri ktorých sme si písali mnoho príkladov a výpočtov. Po niekoľkých hodinách nás opäť previezli na večeru a po nej späť do planetária, kde sme sa oboznámili s oblohou Prešova. No netrvalo to dlho. Celá obloha sa zatiahla a nemohli sme už nič pozorovať. Nasledoval náhradný program v planetáriu pod umelou hviezdnu oblohou. Po vypočítaní všetkých výsledkov sme sa presunuli na ubytovňu. Po vzrušujúcom dni sme sa uložili do postele a šli spať.

Čím nás prekvapí ďalší deň? Čo nové sa naučíme?

NABERÁME VEDOMOSTI.

O astronómii som sa začal zaujímať už v detstve. V štvrtom ročníku som začal chodiť na hviezdáreň v Humennom.

Mne sa tu v Prešove páči. Možno najviac planetárium, ale i prednášková sála, kde sme počúvali prednášky a riešili úlohy. Páči sa mi aj izba v hoteli. Zaujímavá bola aj prednáška o mytológii a bohoch i to, ako vynikali súhvezdia.

Je tu celkom dobrý kolektív. Rozumiem si so všetkými. Veľmi ma zaskočila správa, že som vybratý na astrotáž, ktorá bude prebiehať na Hviezdárni a planetáriu v Prešove. Ale trochu som to aj očakával. Je tu super, ale mohli sme byť na izbách dlhšie a mať viacej voľného času. Celkom som sa ešte tomu neprestal venovať.

Možno sa zo mňa stane v budúcnosti astronóm, ktorý objaví nepoznané svety.

SPOZNÁVAME VESMÍR

O túto vedu som sa začal zaujímať od piateho ročníka na základnej škole, ktorú navštevujem.

Je to veda o hviezdach, galaxiách a iných fascinujúcich výtvorov vesmíru. Nájdeme v nej mnoho pre nás nevysvetliteľného, na ktoré dostaneme odpoveď len vo hviezdárňach a planetáriách. Na hviezdárni v Humennom nám náš vedúci prednáša rôzne prednášky o tom, ako vznikli hviezdy, planéty a ich mesiace. Rozpráva aj o ďalších témach z astronómie, astrofyziky či kozmonautiky.

Ja osobne som sa zúčastnil rôznych súťaží, v ktorých som uspel. Možno aj preto ma vedúci vybral na dvojročný slovensko-poľský projekt, ktorý prebiehal na Hviezdárni a planetáriu v Prešove. Obsahom takéhoto projektu sú samé prednášky a málo voľného času. Veľa nového sa tu naučím, čo neskôr využijem počas krúžkovej činnosti.

Keď zhodnotím túto astrotáž, môžem povedať, že je výborná. Ja len dúfam, kedy na takýto projekt pôjdem zas.